

In The Time of Spring

**Petteri Loukio
Tuomas Turriago**

**Olga Iartseva
Pauliina Nyman
Marjukka Manner
Emilia Mäntylä**

Petteri Loukion laulun A-kurssi
19.4.2021 klo 19
Satamakadun Sali, Tampere

Laulu Petteri Loukio
Piano Tuomas Turriago

Viulu 1 Pauliina Nyman
Viulu 2 Olga Iartseva
Alttoviulu Marjukka Manner
Sello Emilia Mäntylä

F. Schubert, D882: Im Frühling
D772: Wehmut
D637: Hoffnung

R. Vaughan Williams, On Wenlock Edge
For Voice, String Quartet and Piano

1. On Wenlock Edge
  2. From far, from eve and morning
  3. Is my team ploughing?
  4. Oh, when I was in love with you
  5. Bredon Hill
  6. Clun
-

F. Poulenc, Huit Chansons Polonaises

1. Wianek - Seppele
2. Odjazd - Lähtö
3. Polska młdzież - Puolan nuoriso
4. Ostatni mazur - Viimeinen masurkka
5. Pożegnanie - Hyvästit
6. Biała chorągiewka - Valkoinen viiri
7. Wisła - Veiksel
8. Jezioro - Järvi

S. Nummi, Kukkien Aikaan

1. Toukokuulta
2. Tuomi kukkii
3. Nocturno
4. Aamulaulu
5. Rannalla
6. Kuun paistaessa illoin
7. Ruusunnuppuin aikaan

Im Frühling

Ernst Schulze

Still sitz ich an des Hügels Hang,
Der Himmel ist so klar,
Das Lüftchen spielt im grünen Tal,
Wo ich beim ersten Frühlingsstrahl
Einst, ach, so glücklich war.

Wo ich an ihrer Seite ging
So traulich und so nah,
Und tief im dunkeln Felsenquell
Den schönen Himmel blau und hell,
Und sie im Himmel sah.

Sieh, wie der bunte Frühling schon
Aus Knosp' und Blüte blickt!
Nicht alle Blüten sind mir gleich,
Am liebsten pflückt' ich von dem
Zweig,
Von welchem sie gepflückt.

Denn alles ist wie damals noch,
Die Blumen, das Gefild;
Die Sonne scheint nicht minder hell,
Nicht minder freundlich schwimmt
im Quell, Das blaue Himmelsbild.

Es wandeln nur sich Will und Wahn,
Es wechseln Lust und Streit,
Vorüber flieht der Liebe Glück,
Und nur die Liebe bleibt zurück,
Die Lieb' und ach, das Leid!
O wär ich doch ein Vöglein nur
Dort an dem Wiesenhang!
Dann blieb' ich auf den Zweigen hier,
Und säng ein süßes Lied von ihr,
Den ganzen Sommer lang.

Keväällä

suom. Petteri Loukio

Hlljaa istun kallion reunalla,
Taivas on selkeä, pilvetön
Tuulen henki leikkii vihreässä
laaksossa
Jossa, ensimmäisen
kevätauringon säteen tullen
Olin niin onnellinen.

Missä hänen vierellään kuljin,
Niin hellään, niin lähellä
Ja syvällä synkän lähteen
pinnasta
Kauniin taivaan sinen ja
kirkkauden
Ja hänet taivaassa näin.

Katso, kuinka värikäs kevät
Nupuista ja kukista kurkistaa!
Kaikki kukinnot eivät ole minulle
samanlaisia,
Mielelläni poimin ne oksilta,
Kuten hänetkin poimin.

Kaikki on kuten silloin,
Kukat ja niitty;
Aurinko ei loista vähemmän
Ei yhtään vähemmän iloisesti ui
lähteessä
Tuo sininen kuva taivaan.

Vaeltavat vain tahto ja epäusko,
Vaihtuvat himo ja riita,
Rakkauden onni liittää ohi
Ja vain rakkaus jää
Rakkaus ja ah suru!

Oi jos lintunen ma vain oisin,
Tuolla kumpuilevalla niityllä!
Jäisin näille oksille
Ja sulaisen laulun hänestä
laulaisin
Koko pitkän kesän.

Wehmut

Matthäus von Collin

Wenn ich durch Wald und Fluren
geh',
Es wird mir dann
so wohl und weh
In unruhvoller Brust.
So wohl, so weh,
wenn ich die Au
In ihrer Schönheit
Fülle schau',
Und all die Frühlingslust.

Denn was im Winde
tönend weht,
Was aufgetürmt
gen Himmel steht,
Und auch der Mensch,
so hold vertraut
Mit all der Schönheit,
die er schaut,
Entschwindet,
und vergeht.

Haikeus

suom. Petteri Loukio

Kun läpi metsän ja
pellon käyn,
Tunnen mä iloa
ja surua
Rauhottomassa rinnassa.
Iloitsen ja suren,
kun mä niityt
Täydessä kauneudessaan näen
Ja kaiken tuon kevään ilon.

Sillä kaikki mikä
tuulessa kaikuu,
Mikä kohti taivasta nousee,
Ja ihminen,
joka tuntee
Kaiken kauniin katsomansa,
Katoaa ja haihtuu pois.

Hoffnung

Friedrich von Schiller

Es reden und träumen die Menschen
viel
Von bessern künftigen Tagen,
Nach einem glücklichen goldenen
Ziel
Sieht man sie
rennen und jagen.
Die Welt wird alt und [wird]¹ wieder
jung,
Doch der Mensch hofft immer
Verbesserung!

Die Hoffnung führt ihn ins Leben ein,
Sie umflattert den
fröhlichen Knaben,
Den Jüngling [begeistert]² ihr
Zauberschein,
Sie wird mit dem
Greis nicht begraben,
Denn beschließt er im Grabe den
müden Lauf,
Noch am Grabe pflanzt er - die
Hoffnung auf.

Es ist kein [leerer]³ schmeichelnder
Wahn,
Erzeugt im
Gehirne des Thoren.
Im Herzen kündet
es laut sich an,
Zu was besserm sind wir gebohren,
Und was die innere Stimme spricht,
Das täuscht die hoffende Seele nicht.

Toivo

suom. Petteri Loukio

Ihmiset puhuvat ja uneksivat paljon
Tulevista paremmista päivistä,
Onnellisen, kultaisen tavoitteen perään
He juoksevat ja haikailevat.
Maailma vanhenee ja taas nuortuu,
Mutta ihminen toivoo aina vain
parempaa!

Toivo johtaa heidät elämään,
Se ympäröi iloisen poikasen,
Nuorukainen innostuu tämän
taikaloistosta,
Ei sitä vanhan miehen kanssa
haudata.
Kun väsyneen kulkunsa hautaan hän
päättää
Istuttaa hän haudalle toivon.

Ei ole tuo mitään tyhjämpäiväistä
haihattelua,
Joka hölmön päässä on syntynyt.
Sydämissä julistaa se voimallisesti
Johonkin parempaan olemme
syntyneet.
Ja mitä sisäinen ääni meille puhuu,
Ei johda se meitä harhaan.

R. Vaughan Williams - On Wenlock Edge

From [A Shropshire Lad](#),

first published 1896

by Alfred Edward Housman

suom. Petteri Loukio

1. On Wenlock Edge

On Wenlock Edge the wood's in
trouble;
His forest fleece the Wrekin heaves;
The gale, it plies the saplings double,
And thick on Severn snow the leaves.

'Twould blow like this through
holt and hanger
When Uricon the city stood:
'Tis the old wind in the old anger,
But then it threshed another wood.

Then, 'twas before my time,
the Roman
At yonder heaving hill would stare:
The blood that warms an
English yeoman,
The thoughts that hurt him,
they were there.

There, like the wind
through woods in riot,
Through him the gale of life blew
high;
The tree of man was never quiet:
Then 'twas the Roman, now 'tis I.

The gale, it plies the saplings double,
It blows so hard, 'twill soon be gone:
To-day the Roman and his trouble
Are ashes under Uricon.

Wenlock Edgellä

Wenlock-rinteen metsä on
vaikeuksissa;
Tämä metsä karisee, Wrekin
nousussa;
Myrsky vääntää tammen kahtia,
Ja paksulti on Severnin lumilla
lehdet.

Näin puhalsi läpi metsän ja mäen
Kun Uricon(ium) kaupunki seisoi:
Se on vanha tuuli vanhasta
vihasta
Mutta se hakkasi toisen puun.

Silloin, ennen omaa aikaani,
roomalainen
Tuijotti ylös nousevaa mäkeä:
Veri, joka lämmittää englantilaista
kaartinmiestä/vapaata
talonpoikaa,
Ajatukset, jotka häntä satuttivat,
ne siellä olivat.

Siellä, kuin tuuli läpi meluavien
puiden läpi,
Elämän myrsky puhalsi hänen
lävitsensä;
Ihmisen puu ei koskaan vaiennut:
Silloin oli roomalainen, nyt olen
itse.

Myrsky joka vääntää
tammen kahtia,
Puhaltaa niin kovaa,
on kohta poissa:
Tänään roomalainen
ja tämän ongelmat
Ovat tuhkana Uricon(ium)in alla.

2. From far, from eve and morning

From far, from eve and morning
And yon twelve-winded sky,
The stuff of life to knit me
Blew hither: here am I.

Now - for a breath I tarry
Nor yet disperse apart -
Take my hand quick and tell me,
What have you in your heart.

Speak now, and I will answer;
How shall I help you, say;
Ere to the wind's twelve quarters
I take my endless way.

Kaukaa, illalta ja aamulta

Kaukaa, illalta ja aamulta
Ja tuolta kaksitoista tuuliselta taivaalta,
Minut kutova elämän aine
Puhalsi yhteen: tässä oon.

Nyt - henkeä pidätän
Enkä vielä hajoa -
Ota mua pian kädestä ja kerro,
Mitä on sulla sydämelläsi.

Puhu ja minä vastaan;
Miten voin auttaa, sano;
Ennen kuin tuulen kahteentoista suuntaan
Lähden loputtomalle matkalleni.

3. Is my team ploughing

"Is my team ploughing,
That I was used to drive
And hear the harness jingle
When I was man alive?"

Ay, the horses trample,
The harness jingles now;
No change though you lie
under
The land you used to plough.

"Is my girl happy,
That I thought hard to leave,
And has she tired of weeping
As she lies down at eve?"

Ay, she lies down lightly,
She lies not down to weep:
Your girl is well contented.
Be still, my lad, and sleep.

"Is my friend hearty,
Now I am thin and pine,
And has he found to sleep in
A better bed than mine?"

Yes, lad, I lie easy,
I lie as lads would choose;
I cheer a dead man's
sweetheart,
Never ask me whose.

Kyntääkö valjakkoni

"Kyntääkö valjakkoni,
Jota minä olin tottunut ajamaan
Ja kuulemaan valjaan helinää
Kun olin elävä mies?"

Kyllä, hevoset talloo,
Valjaa helisevät nyt;
Ei muutosta, vaikka makaat
alla
Maan, jota totuit kyntämään.

"Onko tyttöni iloinen,
Että minusta oli vaikea lähteä,
Ja onko hän kyllästynyt
itkemään,
Hänen maaten käydessä
illalla?"
Kyllä, hän käy kevyesti maaten
Hän ei asetu itkemään.
Tyttösi on tyytyväinen,
Rauha, ystäväni ja nuku.

"Onko ystäväni rempseä,
Nyt kun olen laiha ja kuihtunut,
Ja onko hän päässyt
nukkumaan
Omaa sänkyäni parempaan?"

Kyllä veikkoseni, makaan
mukavasti
Makaan kuten valitsisin;
Lohdutan kuolleen miehen
rakastettua,
Älä (koskaan) kysy kenen.

4. Oh, when I was in love with you

Oh, when I was in love with you,
Then I was clean and brave,
And miles around the wonder grew
How well did I behave.

And now the fancy passes by,
And nothing will remain,
And miles around they'll say that I
Am quite myself again.

Oi, kun suhun olin rakastunut

Oi, kun suhun olin rakastunut,
Silloin olin suloinen ja urhea,
Ja kauas kantoi ihmetys,
Niin hyvin käyttäydyin.

Mutta nyt mieltymys siirtyy,
Eikä mitään jää,
Ja kaukaa nyt kerrottiin,
Olen täysin itseni taas.

5. Bredon Hill

In summertime on Bredon
The bells they sound so clear;
Round both the shires they ring
them
In steeples far and near,
A happy noise to hear.

Here of a Sunday morning
My love and I would lie,
And see the coloured counties,
And hear the larks so high
About us in the sky.

The bells would ring to call her
In valleys miles away;
"Come all to church, good people;
Good people come and pray."
But here my love would stay.

And I would turn and answer
Among the springing thyme,
"Oh, peal upon our wedding,
And we will hear the chime,
And come to church in time."

But when the snows at Christmas
On Bredon top were strown,
My love rose up so early
And stole out unbeknown
And went to church alone.

They tolled the one bell only,
Groom there was none to see,
The mourners followed after,
And so to church went she,
And would not wait for me.

The bells they sound on Bredon,
And still the steeples hum,
"Come all to church, good people." -
O noisy bells, be dumb;
I hear you, I will come.

Bredonin mäki

Kesäaikaan Bredonissa,
Kellot soivat niin selkeästi;
Molemmissa (kreivi)kunnissa ne soivat
Tapuleissa kaukana ja lähellä,
Mikä ilo tuo ääni on kuulla.

Yhtenä sunnuntaiaamuna
Rakkaani kanssa täällä makoilin,
Näimme värikkäät kunnaat/mannut,
Ja kuulimme korkealla kiurut
Yllämme taivaalla.

Kellot kutsuivat häntä,
Laaksoista kaukaisista:
"Tulkaa ihmiset kirkkoon;
Tulkaa ja rukoilkaa."
Vaan tänne rakkaani jäi.

Kääntyisin ja vastaisin
Timjamin korkean keskeltä,
"Oi, soittakaa häitämme,
Ja me kuulemme kuminan,
Ja saavumme kirkkoon aikanaan."

Kun sitten joulun lumet,
Bredonin ylle laskivat,
Rakkaani heräsi aikaisin
Ja lähti ilmoittamatta
Ja meni kirkkoon yksin.

Ne soittivat kelloa vain kerran,
Sulhasta ei ollut missään,
Suriijat seurasivat perässä,
Ja niin kirkkoon hän meni,
Eikä odottanut minua.

Kellot soivat Bredonilla,
Ja vielä tapulit rymisivät,
"Tulkaa ihmiset kirkkoon." -
Oi, äänekkäät kellot, olkaa hiljaa/
mykät;
Kuulen teidät, minä tulen.

6. Clun

In valleys of springs of rivers,
By Ony and Teme and Clun,
The country for easy livers,
The quietest under the sun,

We still had sorrows to lighten,
One could not be always glad,
And lads knew trouble at
Knighton,
When I was a Knighton lad.

By bridges that
Thames runs under,
In London, the town built ill,
'Tis sure small
matter for wonder
If sorrow is with one still.

And if as a lad grows older
The troubles he
bears are more,
He carries his griefs
on a shoulder
That handselled them long
before.

Where shall one halt to deliver
This luggage I'd lief set down?
Not Thames,
not Teme is the river,
Nor London nor
Knighton the town:

'Tis a long way further than
Knighton,
A quieter place than Clun,
Where doomsday may
thunder and lighten
And little 'twill matter to one.

Clun

Laaksoissa purojen, jokien,
Onyn, Temen ja Clunin (Jokia)
Seutu vaivattomasti eläville
Hiljaisin alla auringon,

Vielä oli suruja kevennettävänä ,
Ei iloinen aina olla voinut,
Ja miehet tiesivät vaikeudet
Knightonin
Kun Knightonissa poika olin.

Silloilla, joiden ali Thames kulkee
Lontoossa, kaupungissa huonosti
rakennetussa
On kyllä pieni asia ihmetellä
Jos suru on yhä läsnä.

Ja jos pojan kasvaessa
Kantamansa ongelmat ovat
suuret,
Hän kantaa murheensa
harteillaan
Jotka saatu on kauan sitten.

Mihin saa ihminen seisauttaa ja
jättää
Kantamuksen, josta luopua
tahdon?
Ei Thames, ei Teme ole se joki,
Ei Lontoo, ei Knighton se kylä:

Se on kauempana kuin Knighton,
Hiljaisempi paikka kuin Clun,
Jossa tuomiopäivä ukostaa ja
salamoida
Ja vähän on sillä väliä.

F. Poulenc, Huit Chansons Polonaises

Wianek – La Couronne

Franciszek Kowalski

Targa swój wianeczek
W rzewnych łzach dziewczyna,
Że jej kochaneczek
Idzie do Lublina.

Bo w Lublinie są Krakusy,
Żwawe chłopcy i wiarusy.

‘Nie idź, nie idź Janku,
śmierć tam grozi tobie,
Czyż ja bez ustanku,
Płakać mam w żałobie?’

‘Uśmierz dziewczę swe
katusze,
Ja Ojczyźnie służyć muszę.’

‘Więc ty z sobą razem,
Zabierz swą dziewczynę,
Jak zginiesz żelazem,
I ja z tobą zginę.’

Seppela

suom. Petteri Loukio

Huolestunut neito itkee
Repin palasiksi seppeleensä,
Vuodattaa kyynelitä
rakkaalleen
Joka lähtee Lubliniin.

Krakovalaiset seisovat
Lublinissa,
Hilpeät miehet ja vanhat
taistelijat.

”Janku, älä mene, ole kiltti, jää,
Elämäsi on vaarassa siellä,
Pitääko minun iäisesti itkeä
surren?”

”Neitoseni, tynnyttä kipusi ja
kärsimyksesi
Minun pitää palvella maatani.”

”Joten, kun lähdet,
Ota neitosi mukaasi,
Jos kaadut miekkaan,
Kuolen mä kanssasi.”

Odjazd – Le Départ

Stefan Witwicki

Rzy koniczek mój bułany,
Puśćcie, czas już czas!
Matko, ojczyzna mój kochany,
Żegnam, żegnam was.
Cóżby życie warte było,
Gdybym gnuśnie zgasł?
Dosyć, dosyć się marzyło,
Teraz nie ten czas.
Zdalea słyszę trąb hałasy,
Dobosz w bębny grzmi,
Rzucam, rzucam
słodkie czasy,
Błogosławcie mi!

Lähtö

suom. Petteri Loukio

Harmaanruskea hevoseni
hirnahtaa,
Aika on koittanut, päästä
minut!
Rakkaat isä ja äiti,
Teille toivotan hyvästi.

Minkä arvoinen olisi elämä
Jos turhana ja laiskana
olisin kuollut?
Riittää, ei enää unelmia,
Ei enää aikaa sille ole.

Kaukaa kuulen
(merkki)torven,
Johtajan rumpu pauhaa,
Kaihdan, hylkään hyvän
elämän,
Anna mulle siunauksesi!

Polska młodzież – Les Gars polonais

Traditional

Polska młodzież niech nam żyje,
Nikt jej nie przesadzi,
Bo jej ręka dobrze bije,
Głowa dobrze radzi,
Pognębeni, zapomnieni,
Od całego świata,
Własnych baliśmy się
cieni,
Brat unikał brata.
Niech do boju każdy
biegnie,
Piękne tam skonanie,
Za jednego, który legnie,
Sto mścicieli wstanie.
Zawsze Polak miał
nadzieję
W mocy Niebios Pana,
On w nas jedność, zgodę
wleje,
A przy nas wygrana.

Puolan nuoriso

suom. Petteri Loukio

Kauan eläköön Puolan nuoriso,
Kukaan ei häntä juuriltaan vedä,
Sillä känen kätensä taistelee
urheasti,
Hänen päänsä neuvoo viisaasti,
Alistettu, unohdettu,
Koko maailma hänet on,
Pelkäsimme omia varjojamme,
Veli vältti veljeä.

Käykäämme kaikki taistoon,
Jossa kuolema on mahtava,
Sillä kaikki jotka taistossa
kaatuu,
Sata kostajaa tällle nousee.

Puolalainen asettaa toivonsa
aina
Taivaan Isään,
Hän kyllästää meidät
yhtenäisyydellä ja sovituksella,
Ja voitto tulee olemaan meidän.

Ostatni mazur – Le dernier mazour

Traditional

Jeszcze jeden mazur dzisiaj, nim poranek świta,
'Czy pozwoli Pana Krzysia?' młody ułan pyta.
I tak długo błaga, prosi, boć to w polskiej ziemi:
W pierwsza parę ją ponosi, a sto par za niemi.

On coś pannie szepce w uszko, i ostrogą dzwoni,
Pannie tłucze się serduszko, i liczko się płoni.
Cyt, serduszko, nie płoń liczka, bo ułan niestały:
O pół mili wre potyczka, słyhać pierwsze strzały.

Słyhać strzały, głos pobudki, dalej na koń, hurra!
Lube dziewczę porzuć smutki, dokonczym mazura.
Jeszcze jeden krąg dokoła, jeden uścisk bratni,
Trabka budzi, na koń woła, mazur to ostatni.

Viimeinen masurkka

Tanssikaamme vielä yksi masurkka ennen aamunkoita,
"Krzysia, tanssitko kanssani?" Kysyy nuori ulaani.
Hän anoo ja kerjää, puolalaisella maallaan:
Vie hänet tanssiin ensimmäisenä parina, sata muuta seuraa.

Hän kuiskaa jotain hänen korvaansa, kannuksiaan kalauttaa,
Tytön sydän jyskää, posket saavat punan.
Ole vaiti syömein, posket älkää punertako sillä ulaani on
epävakaa:

Taistelu raivoaa puolen mailin päässä, ensimmäiset
laukaukset kuullaan.

Laukaukset kuullaan, soitto soitetaan, ratsaille, hurraa!
Tyttö rakas, älä sure, päätämme masurkan,
Vielä yksi kierto, yksi veljellinen syleily,
Merkkitorvi soittaa herätyksen, tämä on viimeinen masurkka.

Pożegnanie – L'Adieu

Maurycy Goslawski

Widzisz dziewczę
choragiewkę,
Co przy mojej lancy drży?
Zaśpiewam ci o niej śpiewkę,
Ona piękna tak jak ty.

Nie płacz luba, bywaj
zdrowa,
Łzy na cięższe zostaw dnie:
Co Bóg sadzi, bywaj zdrowa,
Może wróćę, może nie.

Hyvästi

Tyttö, näetkö lipun,
Väristen keihääni päässä?
Laulun sulle I
aulan hänestä,
Yhtä kaunis on
hän kuin sinä.

Älä itke rakkaani, voi hyvin,
Säästä kyyneleesi
huonommille ajoille:
Tulkoon Jumalan tahto,
voi hyvin,
Tulen takaisin,
tule ehkä en.

Biała chorągiewka – Le Drapeau blanc

Rajnold Suchodolski

Warszawianka dla kochanka szyła białą chorągiewkę,
To płakała, to wdychała, śląc modły do Boga.
Warszawiaczek zrzucił fraczek
Przeciw cara jest czamara,
Kulka w rurkę, proch w panewkę,
I dalej na wroga.

Valkoinen Viiri

Varsovalainen leidi ompeli valkoista lippua rakkaalleen,
Hän itki ja huokaili, anoi Jumalaa.
Varsovalainen heitti frakkinsa pois
Siviilit päällystakeissaan vastustivat tsaaria,
Luoti piipussa, ruutia (sankki)pannussa,
Taistellaan vihollista vastaan.

Wisła – La Vistule

Traditional

Płynie Wisła płynie,
Po polskiej krainie,
A dopóki płynie,
Polska nie zaginie.

Zobaczyła Kraków,
Wnet go pokochała:
I w dowód miłości
W stęgą opasała.
Bo ten polski naród
Ten ma urok w sobie,
Kto go raz pokochał,
Nie zapomni w grobie.

Jezioro – Le lac

Traditional

O jezioro, jezioro:
Bystra woda w tobie jest.
Wionku z maryjonku,
Na głowie mi więdniejesz.
Jakże ja nie mam więdnieć?
Gdy już nie jestem cały.
Zielone listeczki,
Modre fijołeczki
Ze mnie już opadają.

Veiksel-joki

Vistula virtaa ja virtaa,
Läpi Puolan seutujen,
Niin kauan kuin se virtaa,
Puola ei murru.

Hän näki Krakovan,
Se oli rakkautta
ensisilmäyksellä:
Osoituksena rakkaudestaan
Hän koristi Krakovan
nauhalla.

Sillä tällä puolalaisella
kansakunnalla,
On lumoava viehätys,
Kun kerran sitä rakastaa,
Ei unhoita sitä koskaan, ei
edes haudastaan.

Järvi

Oi järvi, järvi:
Nopeat ovat vetesi sun.
Meirami seppele,
Päälläni kuihdut.
Miten voi en kuihtua?
En ole enää ehjä.
Vihreät lehdet,
Siniset orvokit
Minusta putoavat.

S. NUMMI - Kukkien Aikaan

1. Toukokuulta - Aila Meriluoto

Sinihimmeä ilta, meren häipyvä kuvastin,
Häikäisten nousevat vaahterat kultaisia kukkia täynnä.
Kuka maalannut lie, kuka mestari,
Tämän elävän, kukkivan toukokuun?
Nämä iltojen kultaiset terälehdet pian varisetvat.

Sinihimmeää taustaa vasten katoavaisuuden.
Nämä iltojen kultavat terälehdet pian katoavat.

2. Tuomi kukkii - Aila Meriluoto

Unta näkee talo.
Sade rapisee.
Toukokuinen valo mailla leijailee.
Hämyn silmäluomi eipä painukaan.
Parhaillansa tuomi loistaa kukassaan.

3. Nocturno - Eila Kivikk'aho

Läpäjävi veden kalvo.
Vipajava kuva kuun.
Älä katso. Älä valvo.
Nuku tuoksuun tuomipuun.

Vaivu uneen, niin et muista
Saman tuoksun huokuvan tuhansista tuomipuista.
Rantamilla Laatokan,
Etkö muista kuvastavan vielä kuulaampana kuun
Hopeaisen peilikuvan kotilahteen kaivattuun.

Älä katso, älä valvo.
Nuku tuoksuun tuomipuun.

4. Aamulaulu - Lassi Nummi

Rajaton, rannaton huomen,
Oksat nauttien tuomen riehuissa lounaisen keinuen.
Tuoreus kuultavan sinen,
Kuohunta ihmeellinen lehvään aallokon kahleeton.

Silmät, sieraimet avaa.
Kuohuista aamun tavaa riemun lait
Sekä huumen hurmion kuumen.

5. Rannalla - Saija Harmaja

Ihanat vaaleat pilvet liukuvat taivaalla.
Hiljaa ja lumoavasti laulaa ulappa.
Aaltojen hyväilyistä tuuli on väsynyt.
Tulisit aivan hiljaa,
Tulisit juuri nyt.

6. Kuun paistaessa illoin - P. Mustapää

Kuun paistaessa illoin.
Mitenkä? Saman kuun?
Käyn hiljainen ohitse saman puun rannan tiellä.
Ja näen kukkasen.
Miten se elää voi yhäti siellä?
Ja samaa niin kuin silloin sanaasi tuuli soi.
Kuun paistaessa illoin.

7. Ruusunnuppuin aikaan - P. Mustapää

Ah ruusunnuppuin aikaan tuli heinäsiirkka hyppien
ja löysi kirjan peinoisen ah ruusunnuppuin aikaan.
Ja mitä nähdä saikaan se helmisilmin hiutuvien,
Ah runon riimein riutuvien, ah ruusunnuppuin aikaan.
Pään tuntosarviin tuki se alla ruusuin ihanain
Niin kaihoisasti sirkuttain sen lemменrunon luki.

Ah aikaan aamun koiton nuo ruusupensaat havaten
Ja lempeät ummut avaten ne kuulivat sirkan soiton:
Ah ruusunnuppuin aikaan ihmeitä paljon ilmestyy,
Kuin ihmisjärki hämmästyy, ah ruusunnuppuin aikaan.

